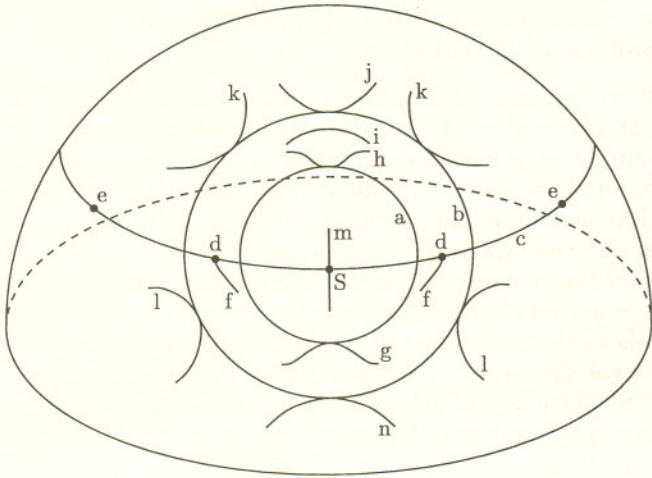

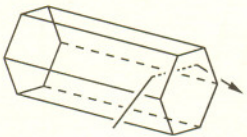
Wybrane elementy

- S – Słońce
- a – małe halo (22°)
- b – duże halo (46°)
- c – krąg przysłoneczny (wywołany odbiciem od ścianek kryształków)
- d – słońce poboczne 22° (widoczne, gdy Słońce znajdzie się na wysokości mniejszej niż 61°)
- e – słońce poboczne 46°
- f – łuki Lowitza (zjawisko rzadkie)
- g – łuk styczny dolny małego halo
- h – łuk styczny górny dużego halo (gdy Słońce znajdzie się na wysokości większej niż 40° , g oraz h łączą się tworząc „halo opisane”)
- i – łuk Parry’ego (zjawisko bardzo rzadkie, od 1630 roku do 1930 roku zarejestrowane tylko 7 razy)
- j – górny łuk styczny dużego halo (łuk zenitalny), gdy Słońce znajduje się na wysokości mniejszej niż 32°
- k – łuki styczne górno-boczne dużego halo (tak jak j)
- l – łuki styczne dolno-boczne dużego halo (dla wszystkich wysokości Słońca)
- m – słup świetlny Słońca (wywołany odbiciem na ściankach kryształków)
- n – dolny łuk styczny dużego halo (łuk horyzontalny), gdy Słońce jest na wysokości większej niż 58°

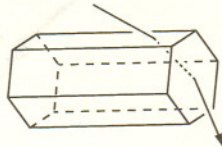

po słonecznej stronie sfery niebieskiej

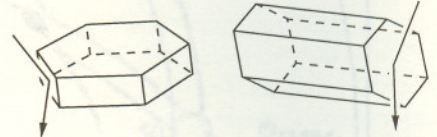
– to, co widać oraz to,

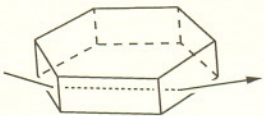
a

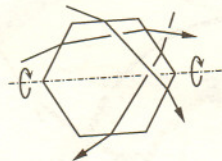
b

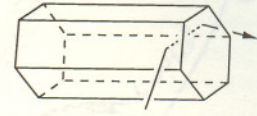
c

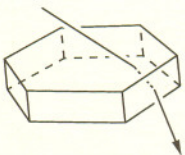
d

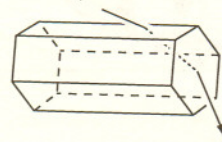
f

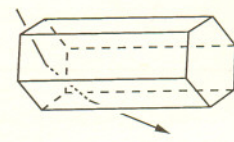
h

j

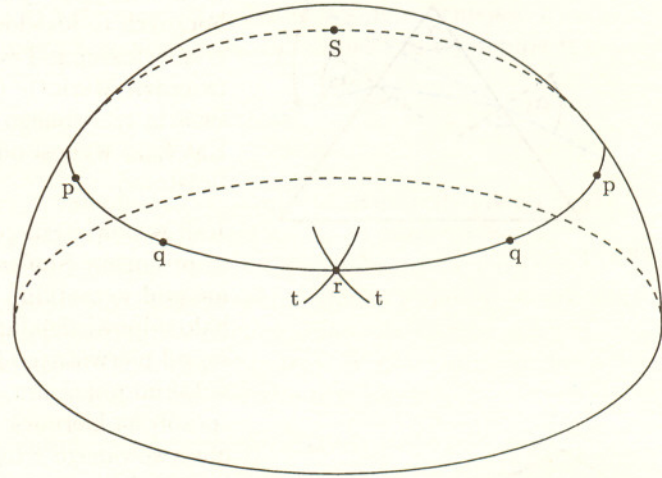
k

l

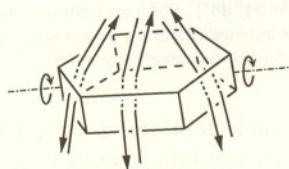
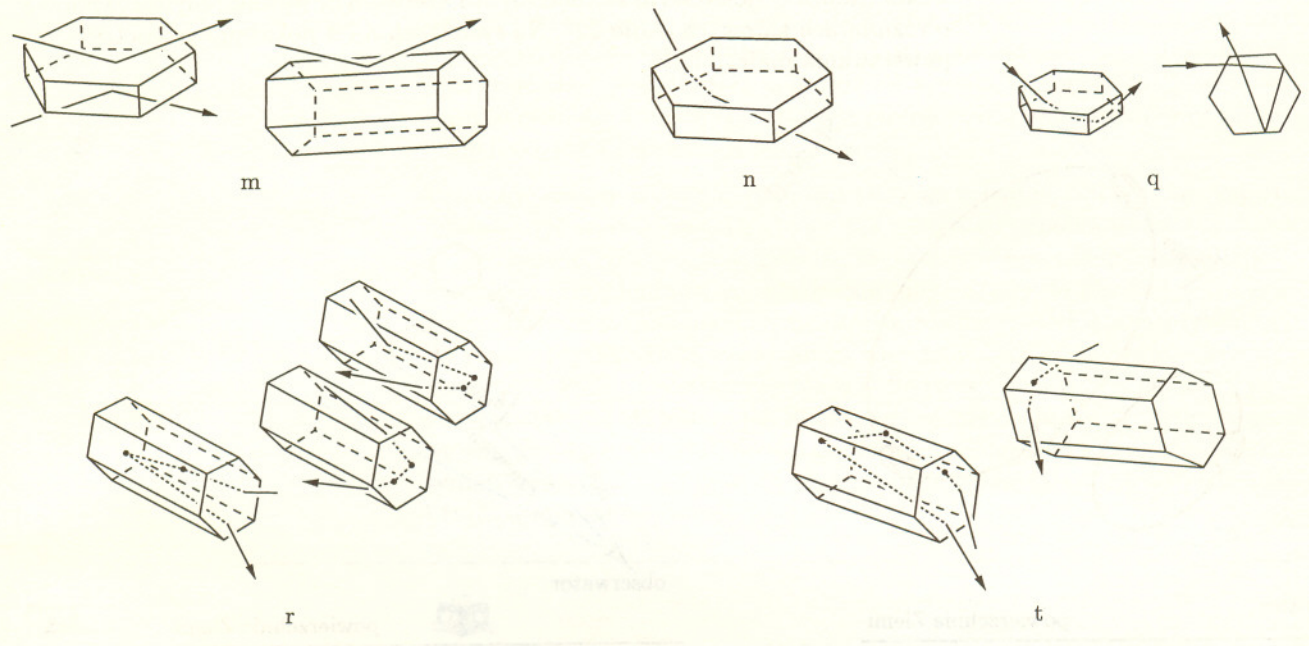
zjawiska halo

- p – słońca poboczne 90° (słońca poboczne Heweliusza)
- q – słońca poboczne 120°
- r – przeciwśłońce
- t – łuki skośne przeciwśloneczne

co jest przyczyną tych zjawisk

– po przeciwnej stronie sfery niebieskiej

Inne łuki styczne dużego halo, nie pokazane na górnych rysunkach, są wywołane przez wirujące wokół osi kryształki (hipoteza nie potwierdzona).